

[Indenrigsministeren]

ikke blot de i folketinget repræsenterede partier, men altså også de i Europa-Parlamentet repræsenterede ikke behøver at gå og samle underskrifter. Det betyder altså, at Folkebevægelsen mod EF ikke mere skal ud at samle disse underskrifter. Hermed imødekommer lovforslaget de intentioner, som vi har drøftet her tidligere i januar måned, og som også var hovedintentionerne bag det forslag, som fremskridtspartiet stillede på det tidspunkt.

Når hr. Knud Lind siger, at der er tale om plagiater, så vil jeg nu alligevel tillade mig at protestere. Hr. Knud Lind ved godt, at jeg i forbindelse med fremskridtspartiets lovforslag sagde, at det havde nogle problemer i sig, og desuden sagde jeg, at regeringen påtænkte et sådant lovforslag. Når vi ventede med at komme med det, så var det ganske enkelt, fordi vi afventede, om der blev en eller anden form for fælles valgmode til Europa-Parlamentet. Det skulle vi naturligvis have med i lovgivningen.

Til fru Aase Olesen kan jeg nøjes med at sige, at det er da rart at se, at vi nu kan blive enige om, at det er en god idé at lave loven på denne måde.

Lovforslaget indeholder desuden nogle i hovedsagen tekniske ændringer, som jo er, som det også er blevet sagt, baseret på erfaringer fra det sidste valg. Hovedtanken bag lovforslaget har netop været at sidestille de regler, der gælder, med folketingsvalgloven, som blev ændret den 30. april 1980.

Hr. Povl Brøndsted nævnte stedfortræderproblemet. Vi ved, at nogle partier har udtrykt ønske om, at de tanker, som hr. Povl Brøndsted gav udtryk for, kunne aftegnes sig i lovforslaget. Jeg har faktisk arbejdet ganske meget med at se, hvordan vi kunne imødekomme disse ønsker fra forskellige partier, men det har ikke været muligt, fordi der ikke i Europa-Parlamentet selv er nogen bestemmelser, der forudsætter orlov og anvendelse af midlertidig stedfortræder, sådan som man altså kunne ønske fra dansk side. Derfor er det rigtigt, som hr. Povl Brøndsted sagde, at hvis dette spørgsmål skal løses, må det indgå i de drøftelser, der føres i EF om valgreglerne. Vi kan ikke på nuværende tidspunkt komme længere med dette spørgsmål.

Så var der de spørgsmål, der blev stillet med hensyn til datoen, og jeg er enig i, at den 17. maj 1984 ikke er nogen heldig dato, fordi vi ved, at da vil folk formentlig hellere

ligge og slikke solskin – det må vi i hvert fald håbe – end at gå til valgurnerne, og det er nok ikke så forfærdelig hensigtsmæssigt. Derfor bliver vi altså nødt til at finde en anden dato. Det er rent faktisk sådan, at man i EF har besluttet sig for denne 17. maj 1984, og det gør, at EF skal drøfte spørgsmålet igen den 21.-22. marts 1983. Da vil indvendingerne herfra blive fremsat, og man vil inden da – jeg har talt med præsidiet i dag – indkalde partiernes formænd til en drøftelse af, hvilken dag der vil være den rigtige.

Perioden torsdag til søndag er efter EF-reglerne fastlagt én gang for alle, så spørgsmålet om, hvorvidt vi kunne bruge tirsdagen, som vi plejer, kan jeg godt forstå, men det kan altså ikke lade sig gøre. Vi skal altså bruge dagene torsdag til søndag. Det ville bare være rart, hvis det var en anden end den 17. maj. Det må vi se om vi kan finde en løsning på.

Hr. Holger K. Nielsen spurgte, om man er indstillet på fra dansk side at tage en konflikt på det. Det håber jeg sandelig ikke bliver nødvendigt. For det første skal valget afholdes, og for det andet går jeg ud fra, at vi kan blive enige om at tage drøftelserne, før vi overvejer at gå ind i konflikt.

Så var der spørgsmål fra flere om 2 pct.s reglen. Der er forskellige synspunkter i folketinget med hensyn til, hvor høj denne procent skal være. Når jeg har fastholdt de to procent, er det ud fra en betragtning midt imellem de synspunkter. Jeg har ment, det måtte være rigtigt at fastholde de to procent, som er det, der berettiger til at få plads i folketinget. Vi ønskede netop at sidestille dette forslag med folketingsvalgloven, og så måtte det være rigtigt at gøre det på den facon, fordi det dengang også var udtryk for et kompromis.

Jeg tror, jeg har været alle tingene igennem. Jeg vil takke for, at man fra ordførernes side sagde, at man ville behandle dette lovforslag meget hurtigt. Det ville være vældigt dejligt, det ville i hvert tilfælde være rart for de mennesker, som så bliver fri for at samle underskrifter. Derfor var jeg glad for det tilsagn.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg er selvfølgelig enig med ministeren i, at man ikke skal tage sorgerne på forskud.